

SPEKTAKL pt: ” Kuglarstwo Kubizmu”

Scena 1

(Grupa tworzy jedną bryłę, która przemawia do widza, uczniowie wypowiadają słowa pojedynczo).

(Jedna Figura z grupy 16 osobowej).

Uczeń 1: Nie tak dawno temu w stolicy polskiego raj

Uczeń 2: Zjawił się Picasso z Dalekiego kraju

Uczeń 3: Przybył by nas nauczyć nas mądrości, życia i sztuki

Uczeń 4: W sztuce pod tytułem ” Kuglarstwo Kubizmu”

Uczeń 5: Zabrał ze sobą wiedzę, zdolności i talent

Uczeń 6: Ta sztuka może nie rozbawić was wcale....

Uczeń 7: Ale mamy nadzieje że każdy z niej wyniesie, Coś dla siebie,

Uczeń 8: A więc zaczynamy

Wszyscy: Nareszcie !

(Druga Figura z grupy 16 osobowej).

Uczeń 9: Picasso chciał znaleźć kwaterę, niestety nie było mieszkania

Uczeń 10: zmęczony podróżą dość miał już szukania.

Uczeń 11: Wiec pomyślał sobie skoro nic znaleźć nie mogę ,

Uczeń 12: namaluje sobie mieszkanie w moim charakterze i kolorze

Uczeń 13: Wyjął więc pędzel zwany pędzlem domowym i szybkim, posuwistym ruchem stworzył co nie miara Dom Picassa w Stolicy WARSZAWA .

(Na tle muzyki Grupa tworzy z kubików obraz domu Picassa, jako puzzle).

(na tle muzyki z kubików tworzą wnętrza domu, stół, fotel, szafę, zegar)

Scena 2

WYWIAD REPORTERA Z PICASSEM

OBRAZY- (5 uczniów trzyma w rękach wcześniej namalowane obrazy, każdy stoi na kubiku- obrazy przedstawiają początek jego twórczości)

Uczeń 14 r - reporter ,15- Picasso ,16- Picasso ,1- Picasso, 1- Picasso, 3- Picasso (Głos Picassa to osoby trzymające obraz).

Uczeń 14 R: Dzień dobry, czy ja mogę?

Uczeń 15 P: To ja decyduję, co pan może?

Uczeń 14:R: Nie wiem. To pana dom. Pana obrazy.

Uczeń 16:P: Skoro tak... to Pan może. Ale tylko miłe rzeczy.

Uczeń 14 :R: Ja mam trochę pytań. Niewiele z tego wszystkiego rozumiem. Dlaczego to tak? Co pan robi?

Uczeń 1: P: Tworzę. Kreuję sobie przestrzeń, w której będzie prawda i trochę oddechu.

Uczeń 14 R: Ja znam Pana obrazy.

Uczeń 2: P: Każdy zna.

Uczeń 14 R: Nic z nich nie rozumiem. Nawet mi się trochę nie podobają.

Uczeń 3: P: Halo! Jest pan w moim domu, to mój obraz, a pan miał być miły. Zaraz Pana wytrę...

Uczeń 14 R: Przepraszam! Chciał pan prawdy, prawda?

Uczeń 15: P: Chciałem też być pikadorem. Nie wiem czego chcę.

Uczeń 14 R: Malować?

Uczeń 16: P: Tak... muszę więcej, inaczej malować.

(Koniec sceny pierwszej wybiegają obrazy w kulisy i Uczeń 14.)

Scena 3

OBRAZY -(Inne ustawienie kubików, wbiega na kubiki z obrazami, kolejne 5 osób -
obrazy z czasu różowego, niebieskiego)

Uczeń 7- reporter, Picassa gra: Uczeń 4, 5,6,8,9

Narrator -Uczeń 4: Mieszkańcy stolicy przystawali przy nim i zdumieni jaki rodzaj malarstwa on reprezentuje -

Nie jest to kubizm, modernizm na pewno martwa natura,

Jedyną odpowiedzią jest dla nas teraz nauka .

SCENA DRUGA WYWIAD REPORTER Z PICASSEM (rodzaje malarstwa)

Uczeń 7:: R: Jak na to patrzę to mi przykro.

Uczeń 5: P: To dobrze bo to przykra scena.

Uczeń 7:: R: Po co malować takie przykre sceny?

Uczeń 6 P: Ile masz lat?

Uczeń 7: R: Uczę się.

Uczeń 8: P: To jeszcze krótko się uczysz. Życie to ogrom przykrych scen. Przykre sytuacje , przykryzy przyjaciele, przykre relacje... wszystko niebieskie.....

Uczeń 7 R: Ten tu to jest przyjaciel?

Uczeń 9: P: Był przyjaciel. Teraz to tylko portret przyjaciela. Teraz JEST już tylko na płótnie.

Uczeń 7 R: Ile można ożywiać jednego przyjaciela? Co będzie dalej?

Uczeń 4 P: Znowu jesteś mało przyjemny. Czas się stąd ruszyć. Nie wiem czy chcę żebyś szedł za mną.

(Na tle muzyki grupa wybiega z obrazami w kulisy- 5 osób trzymających obrazy, oraz uczeń 7)

Wbiega cała 16 tworząc jedną bryłę, figurę na środku sceny pod materiałem).

Uczeń 10: Picasso zły z rana zawsze wstawał, lubił długo spać i długo jadał....

Uczeń 11 Lecz jak to obejść się bez herbaty

Uczeń 12 Więc namalował czajnik troszeczkę szczerbaty ,

Uczeń 13 szklanki

Uczeń 14 łyżeczki

Uczeń 15 i talerze

Uczeń 16: Czemu 16 ? A nie 12 ?

Uczeń 1: Zaraz wam się zwierzę

Uczeń 2: Picasso pomyślał sobie

Wszyscy: „Nie będę sam jadł „, na ulicy Hożej.

(wszyscy wybiegają w kuliski, zostaje uczeń 3).

Scena 4.

Narrator- Uczeń 15: Wziął największy pędzel i ruszył do pracy wymalował wymamrotał młodych kuglarzy , artystów, studentów , pasjonatów sztuki , młodych ambitnych ludzi nie znających krytyki

(na scenę wchodzi cyrkowcy, kuglarze, stają w rozsypanie po całej sali ze sprzętem cyrkowym) Cyrkowiec 1(ucz.1),2 (ucz.2),3 (ucz.3.),4 (ucz. 4),5 (ucz.5),6 (ucz.6),7 (ucz.7),8 (ucz.8),

Uczniowie: 9,10,11,12,

Uczeń 9 : R: Więc do nich uciekasz?

Cyrkowiec 1: P: Tak. Oni są zabawni.

Uczeń 10: R: Skąd ich wytrzasnąłeś?

Cyrkowiec 2: P: Od kiedy jesteśmy na ty?

Uczeń 11: R: Znasz ich czy tworzysz? Oni są prawdziwi?

Cyrkowiec 3: P: Są obrazem...

Uczeń 12: R: Ja bym chciał ich stworzyć... ruszyć. W nich jest jakaś energia, którą znam.

(Pokaz cyrkowców z nauczycielem cyrkowym Anna Wojtaliewicz, zadania ruchowe ze sprzętem cyrkowym, przygotowane wcześniej podczas warsztatu cyrkowego z grupą 8 osobową do wybranej muzyki)

(W tle słychać śmiech Picassa w offu.)

POKAZ CYRKOWY do muzyki. Cyrkowiec: 1,2,3,4,5,6,7,8.

Po pokazie cyrkowym wchodzi uczniowie (Uczeń: 9,10,11,12,13,14,15) grająca reporterów, z telefonami, aparatami, Uczeń 16 - Pan Woźny (wchodzi na scenę w 6 scenie)

Scena 5

Narrator -Uczeń 13: Kreska za kreską przesuwa powoli

kolory smutku, radości młodzieńczej swawoli
Flesze, zdjęcia, błyski, masa reporterzy
Pytania, pretensje, skargi, u młodzieży

Cyrkowiec 4 : P: Ale to nie są moje dzieci!

Uczeń 14: R: Żadne z tych dzieci nie było twoje...

Cyrkowiec 5: P: Tych nie stworzyłem. Oni są twoi!

Uczeń 15: R: Moi?

Reporter zastanawia się chwilę a potem zbiera się z dziećmi jak drużyna sportowa.

Zaczynają naradę. Picasso/ grupa cyrkowa zostaje w głębi sceny. Żongluje z nimi, ale coś go niepokoi.

Nagle banda reporterska bierze Picassa/ cyrkowców w obroty:

(Pytania do Picassa zadaje młodzież przekrzykując się wzajemnie....)

Uczeń 9: R1: Panie Picasso, a jak to właściwie było z Olgą?

Uczeń 10: R2: Ona ich panu dała?

Uczeń 11: : A dlaczego niebieski?

Uczeń 12: Pan był pierwszy czy blues?

Uczeń 13: : Picasso a czemu nie Ruiz?

Uczeń 14 : Picasso bo zadziorny?

Uczeń 15 Jest Pan prowokatorem?

Uczeń 9 Dlaczego torreadorzy?

Uczeń 10: Cierpienie innych sprawia Panu przyjemność?

Uczeń 11 Jest pan samotny?

Uczeń 12: Jak sobie z tym radzić?

Uczeń 13 Olga, Maria, Francois...siedem kobiet?

Uczeń 14: Agresja! Proszę pana?

(reporterzy atakują Picassa /Cyrkowców zostają osaczeni ..

Słychać niepokojące odgłosy. Reporterzy siadają blisko siebie i obserwują, jak malarz tworzy w cierpieniu ale każda kreska dodaje mu sił.)

Scena 6.

OBRAZY (Ruch sceniczny wychodzący z inspiracji obrazów z okresu wojennego w Hiszpani- twórczość Picassa.

Warsztat ruchu z Kasią, wcześniej wymyślony i ułożony.

Uczeń 15 R: Tego też nie rozumiem.

Cyrkowiec 6: P: Bo jesteś jeszcze niedojrzały. To jest ból, ale inny. To jest protest.

Uczeń 9 R: Protest?

Cyrkowiec 7 P: Ich zapytaj. Oni wiedzą więcej niż ja czy ty.

Uczeń 10 R: Dlaczego?

Cyrkowiec 8: P: Bo oni kwestionują, szukają, czasem atakują.

Uczeń 11: R: To dobrze?

Cyrkowiec 1: P: Nie dla wszystkich.

Narrator -Uczeń 12: Nagle na scenie pojawia się Pan Woźny
stał na środku niemal jak wryty !

Uczeń 16 Pan Woźny : Coście za jedni? Jakież Przybłędy ?

Młodzież krzycząca , nie znająca kultury

Młodzież malowana pędzlami na drutach

Dla takich nie ma miejsca w naszych instytucjach !

Narrator -Uczeń 12:Picasso w nutą wzgardliwości rzece:

Cyrkowiec 2 : Proszę to rozważyć ci mądrzy ludzie na więcej mogą się poważić

Cyrkowiec 3:to są porządne dzieci ,

Cyrkowiec 4: dociekliwe, odważne

Cyrkowiec 5: dla takich zbuntowanych świat jest otwarty właściwie

Cyrkowiec 6: To nie ich wina że są kiepsko malowane,

Cyrkowiec 7: są dzieci dziergane są dzieci skrajane

Uczeń 16 Pan Woźny: Malowane dzieci - to wstyd wielki

Nie tylko dla rodziny ale i całego miasta

Nie ma o czym mówić nie będzie wywiadu, fleszy, zdjęć, obrazów - skończone i basta !

Uczeń 13: Picasso się oburzył

Cyrkowiec 8: a coż to za ludzie ?

Uczeń 14: Pędzel szmera po pędzlu i po małym trudzie stoi już samochód bo to nie są żarty

Uczeń 15: Podjechali pod ratusz aż do samej warty

Uczeń 9: Radni się zebrali by zbadać buntowników

Uczeń 10: Bo może to są żarty albo jakieś drwiny

Uczeń 11: Młodzież malowana a może są z plasteliny

Uczeń 12: Przyjechali to porządnie sprawić

Uczeń 13: Po co im wiedza i ten wyraz pasji

Uczeń 14: Do czego ona jest im potrzeba

Uczeń 15: Nie wystarczy że mają siebie, wiedza im potrzebna ?

Uczeń 16 Pan W: Młodzież malowana pędzlami na drutach

Dla takich nie ma miejsca w naszych instytucjach

Uczeń 9: Picasso widząc zły obrót akcji

Uczeń 10: Wziął się za malowanie i zmianę kreacji

Uczeń 11: Wrócił do kuglarzy, cyrkowców kabareciarzy co rozbawią widza

Uczeń 12: A młodzież na chwile odsapnieten występ zdziała cuda

(Wszyscy wybiegają w kuliski).

Scena 7.

(pokaz dzieci z AKADEMI TEATRU MUZYCZNEGO cyrkowcy plus Ania Wojtalewicz, scena kabaretowa)

Scena 8.

Uczeń 16 Pan W : Dzieci malowane z pędzlami na drutach dla takich nie ma miejsca w naszych instytucjach

(grupa ATM zbiega się ze strachu w jedną bryłę)

Narrator- Uczeń 13 : A tym czasem zrobiło się sławnie w całym naszym kraju i ze wszystkich zakątków przyjechali ludzie zobaczyć o co chodzi w kubizmie i tym całym picassowym cudzie

(Wchodzi grupa 16 osobowa jako ludzie: Uczeń 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,14,15,16.

Uczeń 4,5,6- RADA

OBRAZY (obrazy pisacza kubizm każdy ma obraz kubizmu ze sobą)

Uczeń 1: Przyjechała nawet rada ze swymi doradcami rozkazali otoczyć młodzież kratami

Uczeń 4,5,6 - RADA W PŁASZCZACH

Uczeń 4,5,6,: Dzień i noc pilnować -(razem mówią)

Uczeń 2: Lecz im nie pomogły ni kraty ni straże

Uczeń 3: Picasso się zdenerwował

GRUPA ATM - teraz wam pokaże

(Wspólny taniec wszystkich), przekazywanie sobie obrazów, jedność, tolerancja, zachwyty na Picassem. Ruch sceniczny.

Jedna osoba naśladuje obraz w ruchu, figurze Picassa, reszta klaszcze, ktoś śpiewa, reszta klaszcze, ktoś gra na instrumencie, reszta klaszcze, ULICA Artystyczna. sztuka Panuje : zachwyty, wolność, chęć rozwoju, indywidualizmu.

.....

Uczeń 4: Brońcie swoim talentów, swojej odwagi i pasji

Uczeń 5: Róbcie swoje aż do dnia w którym dzięki waszej pracy

Świat się zmieni na lepsze

Uczeń 6: Jednoczcie się częściej, wspierajcie się mądrze

A wasza praca uznanie zdobędzie

Uczeń 7: Dzięki sztuce macie prawo głosu

Uczeń 8: Świat was usłyszy i nabierze rozgłosu

Uczeń 9: Bo tylko wtedy gdy spełniamy marzenia

Uczeń 10: Dajemy światu prawo istnienia

Uczeń 11: Świat stoi przed wami otworem

Uczeń 12: Młodzi abiturienti bądźcie swoim kreatorem

Uczeń 13: Marzeń, wiedzy i otwartości

Uczeń 14: W miejscach gdzie tworzyć będziecie

Uczeń 15: Wspomnijcie czasem Picassa

Uczeń 16: Co buntował się wszelkim schematami

(Rada zdejmuje płaszcze i mówi)

Uczeń 4: Tworząc własny styl i kłaniał się poetom

Uczeń 5: Czerpał inspiracje z emocji innych

Uczeń 6: Przekładając je na płótno

WSZYSCY: Malował malował malowałi NAMALOWAŁ.....

(grupa staje przodem do widza jako prawdziwi, bez maski uczniowe, nasza przyszłość, mądrość)

Koniec

Uczeń 1: gra: Ucznia oraz cyrkowca

Uczeń 2: gra Ucznia oraz cyrkowca

Uczeń 3 : Ucznia oraz cyrkowca

Uczeń 4: Ucznia oraz cyrkowca oraz RADEĘ, Narrator

Uczeń 5: Ucznia oraz cyrkowca oraz RADEĘ

Uczeń 6: Ucznia oraz cyrkowca oraz RADEĘ

Uczeń 7: Ucznia oraz cyrkowca oraz reportera

Uczeń 8: Ucznia oraz cyrkowca

Uczeń 9: gra: Ucznia oraz reportera z telefonami aparatami

Uczeń 10: gra: Ucznia reportera z telefonami aparatami

Uczeń 11: gra: Ucznia reportera z telefonami aparatami

Uczeń 12: gra: Ucznia reportera z telefonami aparatami, Narrator

Uczeń 13: gra: Ucznia reportera z telefonami aparatami, Narrator

Uczeń 14: gra: Ucznia oraz reportera, reportera z telefonami aparatami

Uczeń 15: gra: Ucznia, reportera z telefonami aparatami, Narrator

Uczen 16: gra: Ucznia oraz Pana Woźnego